

- 49 [Dz 7: 59–60] I kamienowali Szczepana, który się modlił... A padiszy na kolaną, zawała donośnym głosem: Panie, nie policz im grzechu tego znosimy; **zloręczę nam, my się modlimy**
- 50 [1Ko 4: 12–13] spotwarzają nas, my bogosławimy; **przesiądują nas, my znosimy; zloręczę nam, my się modlimy**
- 51 [Mt 5: 11–12] **Bogosławieni jesteście, gdy was zloręczęci prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie зло ze względu na mnie!** Radujcie i wesołcie się, albowiem **zapłata wasza obfitą jest w niebie**
- 52 [Łk 6: 27–28] **Milujcie nieprzyjaciół waszych, dobrze czyniecie tym, którzy was nienawidzą, bogosławie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was krywdzą**

- 53 [Mt 5: 44–45] **Milujcie nieprzyjaciół waszych i módlcie się za tych, którzy was przeklinają, abyście byli synami Ojca waszego**, który jest w niebie
- 54 [1J 4: 8] **Kto nie miluje, nie zna Boga**, gdyż Bóg jest miłością Postępowanie sprzeczne z cechami charakteru Boga, wywołuje Bożego gniew i narząza nas na zgubne konsekwencje. Mówi o tym podobieństwo o dwóch dłużnikach [Mt 18: 23–35]. Jeśli postępowanie takie staje się wśród ludu Bożego powszechnie, zamyka niebo. Konieczne jest wtedy opamiętanie i radykalna zmiana życia. [patrz Iz 58: 1–12]. Jeśli to nastąpi, Bóg ponownie wylewa obfitą grzywnę, które są zdumiewające.
- 55 [Mt 18: 32–35] **Skoro ży!** Wszystek tamten dług darowalem ci, boś mnie prosił. Czy i ty nie powinieneś być zliwować się nad wspólną swąjak i ja złotowalem się nad tobą? I rozniewał się Pan jego i wydał go katom, żeby mu oddać cały dług. Tak i Ojciec mój niebieski uczyń wam, jeśli każdy nie odpuści z serca swego bratu swemu

- 56 [Iz 58: 6] Lecz to jest post, w którym **mai upodobaniam**: że się rozwiąże bezprawne więzy, że się zrywa powroty jarzma, wypuszczona na wolność uciśnionych i łamie wszelkie jarzmo
- 57 [Iz 58: 9–10] Gdy potem będziesz **walał**, Pan cię **wysłucha**, a gdy będziesz **krzyżował o pomoc**, odpowie: Oto jestem! Gdy usuniesz spośród siebie jarzmo, szydłecze pokazywanie palcem i bezcene mówienie... wtedy twoje światło wzajemnie w ciemności, a twój zmierzch **będzie jak południe**

- 58 [Iz 58: 11] I Pan **będzie ciebie stale prowadził i nasyci twoją duszę** nawet na pustkowiąch, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i **będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło**, którego wody **nie wysychają**
- 59 [Iz 59: 12] Twoi ludzie **odbudują przastare grodu**, podzwigniesz **fundamenty poprzednich pokoleń i nazwać cię naprawiającym wylomów, odnowiciel**, aby w nich można było mieszkać
- 60 [Iz 58: 14] Wtedy **będziesz się rozkoszował Panem, a Ja sprawię, że wenisz się ponad wyżyny ziemi**.

Milosierdzie i przebaczenie

- 50 [1Ko 4: 12–13] spotwarzają nas, my bogosławimy; **przesiądują nas, my znosimy; zloręczę nam, my się modlimy**
- 51 [Mt 5: 11–12] **Bogosławieni jesteście, gdy was zloręczęci prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie зло ze względu na mnie!** Radujcie i wesołcie się, albowiem **zapłata wasza obfitą jest w niebie**
- 52 [Łk 6: 27–28] **Milujcie nieprzyjaciół waszych, dobrze czyniecie tym, którzy was nienawidzą, bogosławie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was krywdzą**

- 53 [Łk 5: 11] **wielce milosierni i litościwy jest Pan**
Przesłanie ewangelii to nie zwiażłowanie pełne zarzutów, pretensji, oskarzeń i potępienia, lecz radosna wieść o ulaskiwieniu, przebaczeniu i wyzwoleniu z więzów i niewoli.
- 4 [Jr 31: 34] **Odpuiszecę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę**
5 [Iz 61: 1–2] **Duch Wszechmogącego, Pana nade mną... abym ogłosił jeńcom wyzwolenie... abym ogłosił rok Raski Pana**
6 [Łk 4: 18] **Duch Pański nade mną... abym uciszonnych wypuścił na wolność**
- 7 [Dz 13: 38] Niechże więc będzie wam wiadomo... że **przez tego** zwiastone wam bywa **odpušczenie grzechów**
- 8 [Gal 5: 1] **Christus wyzwolił nas**, abyśmy w tej wolności żyli
9 [Kol 2: 14] **Wymazał** obciążający nas **list dłużny**, który się zwraçał przeciwko nam ze swoimi wymaganiami, i **usunął go**, przybawiając do krzyża
- 10 [Gal 5: 13] **Bo wy do wolności powołani zostaliście, bracia**
Pragnieniem i nakazem Bożym względem człowieka, jest to, aby był on Jego naśladowca. Miedzy innymi także w okazywaniu milosierdzia i przebaczenia. Postępowanie takie dowodzi, że należymy do Boga.
- 11 [Mt 5: 44] **Milujcie nieprzyjaciół waszych i módlcie się za tych, którzy was przesądzają**
- 12 [Mt 5: 48] **Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest**
- 14 [1Pt 3: 8] **Bądźcie wszyscy jednomyśni, współczuający, braterscy, milosierni, pokorni**
- 14 [Ef 4: 32] **Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i was Bóg odpuszczał w Chrystusie**
- 15 [Kol 5: 13] **Znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem... Jak Christus odpuścił wam, tak i wy**
- 16 [1Pt 2: 23] **On, gdy mu zlorzeczoно, nie odpowiadał zlorzeczeniem, gdy cierpiął, nie groził**, lecz poruczał sprawę temu, który sprawiedliwie sądzi
- 17 [Łk 6: 36] **Bądźcie milosierni, jak milosierny jest Ojciec wasz**

Powinniśmy zdawać sobie sprawę z tego, że Boże standardy w tym zakresie są, bez porównania wyższe od powszechnie stosowanych przez ludzi.

18 Mt 18: 21–22 Wtedy przystąpił Piotr do niego i rzekł mu: Panie, ile razy mam odpuścić bratu menu, jeżeli przeciwko mnie zgryzesz? Czy *aż do siedmiu razy?* Mówią mu Jezus: Nie powiadam ci: *do siedmiu razy, lecz do siedemdziesięciu siedmiu razy*

19 Prz 20: 22 Nie powiadał: Odpłacę za zło! Polegaj na Panu, a On cię wspomoże

20 Prz 24: 19 Nie obruszaj się na złoczyńców i **nie unoś się z powodu** bezbożnych

21 Prz 24: 29 Nie mów: jak on postępuje ze mną, tak ja z nim postąpię

22 Rz 12: 17 Nikomu **żem za złe nie oddawajcie**

23 1Ts 5: 15 Bacze, aby nikomu **żem za złe nie oddawał**, ale **stajcie się czynić dobrze** sobie nawzajem i wszystkim

24 Rz 12: 19 Najmisi! Nie mscicie się sami, ale pozostawcie to gniewowi Bożemu

Z polecaniami tymi wiążą się wspaniałe obietnice o ogromnym znaczeniu, Bóg bowiem zapewnia, iż będzie wobec nas stosował to samo, co my stosujemy wobec naszych bliskich.

25 Mt 5: 7 **Błogosławieni milosierni**, albowiem **oni milosierdzia dostąpią**

26 Mt 6: 14 Bo jeśli odpuście ludziom ich przewinienia, odpuści i **wam** Ojciec wasz niebieski

27 Mk 11: 25 A gdy stoicie i zanoscicie modlitwy, odpuaszajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, **aby i Ojciec wasz odpuścił was** wasze przewinienia

28 Łk 6: 37 I nie sądzcie, a **nie będącie sądzeni**, i nie potępiącie, a **nie będącie potępiani**, odpuaszajcie, a **dostąpienie odpušczenia**

29 Łk 11: 14 I odpuść nam grzechy nasze, albowiem i **my odpuaszamy** każdemu winowajcy swemu

30 1Pt 3: 9 Nie oddawajcie złem za zło ani obelgą za obelgi, lecz przeciwnie, błogosławiecie, gdyż na to powołani zostaliście, **abyście odziedziczyli błogosławieństwo**

31 Mt 5: 9 **Błogosławieni pokój czyniący**, albowiem **oni synami Bozymi będą nazwani**

32 Jk 3: 18 A **owoc sprawiedliwości** bywa zasiewany w pokoju **przez tych, którzy pokój czynią**

To „odwzajemianie sie” przez Boga działa niestety nie zawsze na naszą korzyść. Niezaprzeczalną prawdą jest bowiem także i to, że jeśli odmawiamy innym miłosierdzia i przebaczenia, Bóg odmówici ich także i nam. Pismo Święte wypowiada się w tej kwestii bardzo wyraźnie.

33 Mt 6: 12 I **odpuść nam** nasze winy, **jak i my odpuaszamy** naszym wiernowajcom

34 Mt 6: 15 A jeśli nie odpuścicie ludziom, i Ojciec wasz nie odpuści **wam** przewinień waszych

35 Mk 11: 26 Bo jeśli **wy nie odpuścicie**, i Ojciec wasz, który jest w niebie, nie odpuści przewinień waszych

36 Mt 7: 1–2 Nie sądzcie **abyście nie byli sądzeni**. Albowiem **jakim** sądem sądzicie, **takim was osądza**, i **jaką miarą mierzycie, taką wam odmierzą**

37 Łk 6: 38 albowiem **jakim** sądem sądzicie, **taką i wam odmierzą** miarą mierzycie, **taką i wam odmierzą**

38 Rz 2: 1 **Nie ma przeto sprawiedliwości dla ciebie**, kimkolwiek jesteś, człowiek, który sadzisz; albowiem, **sadzacz drugiego, samego siebie po-tepiasz**

39 Rz 2: 3 Czy mniemasz, człowiek, który **osądzasz** tych, co takie rzeczy czynią, a **sam je czynisz**, że ujdzieś **sądu** Bożego?

40 1Ko 4: 5 Przeto **nie sądzicie** przed czasem, dopóki nie przyjdzie Pan

41 Jk 4: 12 Jeden jest zakonodawca i sędzia, Ten, który może **zbawić i zatracić**. **Ty zaś kim jesteś, ze osądzasz bliźniego?**

42 Rz 14: 4 **Kimże ty jesteś, ze osądzasz cudzego sługa?** Czy stoi, czyni pada, do Pana swego należy

43 Jk 2: 12 Tak mówcie i czynicie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności

44 Jk 2: 13 Nad tym, który nie okazał miłosierdzia, **odbywa się sąd bez miłosierdzia**

Aż trudno uwierzyć, że mogliśmy to robić przez długie lata, i nie widać w tym nic ziego, a nawet uważać, że to się Bogu podoba. Okazuje się, że bardzo często przyczyna naszych negatywnych osądów jest nasza ślepotą. Widzimy źle, ponieważ sami jesteśmy zlymi. Po prostu jesteśmy w błędzie i nasze zarzuty są niesłuszne, a wina leży po naszej stronie.

45 Mt 7: 3 A czemu **widzisz zdıbło w oku brata swego, a belki w oku swoim nie dostrzegasz?**

46 Mt 7: 5 Obludniku, **wymij najpierw belkę z oku brata swego**, a wtedy przejrzyś, aby **wyjąć zdıbło z oku brata swego**

47 Łk 6: 42 Albo jak powiesz bratu swemu: Pozwól, że **wymień zdıbło z oką twoim**. Obludniku, **wymij najpierw belkę z oką swego twego**, a oto **belka jest w oku twoim**. Obludniku, **wymij najpierw belkę z oką swego**, a wtedy przejrzyś, aby **wyjąć zdıbło z oką brata swego**

Ale nawet choćby zarzuty były jak najbardziej słusze, interes Królestwa Bożego wymaga powstrzymania się od sądu, a okazywanie milosierdzia i przebaczenia, zaś zajmowanie takiej postawy sprawadza błogosławieństwo.

48 Łk 23: 34 A Jezus rzekł: Ojciec, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią